

Прогуділа гірська туча
по шпилях,
Нагорнула каменюччя
на наш шлях.

Хто відгорне це каміння
зі шляху,
Та не визволить сумління
від жаху?

Умліває серце з болю
від примар,
Що вергли ми нашу долю в чорний яр.
В тім ярі на самім споді
клекотить, —
Завернути долю годі,
що робить!

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії», 1990](#) . [Цикл «Сльота»](#);